

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Lliurament del VIII premi Conviure

Palau del Parlament, 5 de juny de 2014

La presidenta

Molt honorable senyor Joan Rigol, president de la junta directiva de l'Associació d'Antics Diputats i expresident del Parlament, diputats, antics diputats, membres de la junta d'antics diputats, membres del jurat del premi Conviure, alcaldes i regidors de l'ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana i de Badalona, representants del cos consular, professors i alumnes dels centres premiats i dels centres participants, benvinguts al palau del Parlament, que és la casa de tots.

No sé si aquests nois i noies que avui han vingut al premi Conviure havien estat o no al Parlament en alguna visita amb l'escola o amb els pares. Veig que n'hi ha que diuen que no i altres que diuen que sí. Quants havíeu vingut aquí? Aixequeu el braç. Oh, molt pocs! Si no us veig! A veure, bé, uns quants. Molt malament això de no venir al Parlament, eh? Avui heu de fer jornada completa, d'acord? I digueu als vostres directors i mestres que truquin als serveis educatius i un altre any veniu aquí, perquè ara ja s'acaba el curs i us n'aneu de vacances. Contents, eh?. Mira que bé, perquè nosaltres no ens n'anem de vacances, nosaltres aquí.

I el palau del Parlament, us ha agradat? Qui hi ha al Parlament? Els diputats i les diputades, que són els representants del poble de Catalunya i, per tant, els representants dels pobles d'on heu vingut avui. Representants de tots, dels 947 municipis de Catalunya, que treballen per dignificar el país, per participar i treballar en tot el que necessita Catalunya i, per tant, en tot el que vosaltres necessiteu, perquè un dia vosaltres sereu més grans i podreu fer el que fan els diputats i les diputades.

I avui celebrem el vuitè premi Conviure a Catalunya, el vuitè premi. Per tant vol dir que fa vuit anys que els antics diputats d'aquesta casa, encapçalats pel president de l'Associació d'Antics Diputats, que també va ser president del Parlament, van pensar: "Què podem fer pels nois i les noies del futur?", perquè sou el futur. Nosaltres ja tenim més passat que futur, encara que som molt joves, però tenim més passat que futur. En canvi vosaltres teniu molt futur. I els antics diputats van

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

dir: "Doncs què podem fer per ajudar-los a mantenir els valors que són importants?, per ajudar-los a saber ser ciutadans de primera, que vol dir participar, parlar, discutir, dialogar." I això és el premi Conviure. I per tant avui em sento molt feliç de ser aquí presidint aquest acte, copresidint-lo amb l'expresident del Parlament, i podent veure i escoltar el que dieu els que heu estat premiats, i després els altres que han vingut amb els seus professors o directors, que han participat en el premi Conviure i que rebran un diploma.

Amb això acabo la primera part.

(...)

Bé, en primer lloc, vull felicitar tant l'Associació d'Antics Diputats com els serveis educatius de la cambrà perquè, un any més, ha estat un èxit, i no un èxit l'acte pròpiament, sinó el treball que s'ha fet durant tot aquest curs escolar. I, per tant, vull destacar-ho. Les coses es fan treballant, i això és el que s'ha notat a les escoles que hi heu volgut participar, als serveis educatius i a l'Associació d'Antics Diputats, que ha volgut treballar també perquè el premi Conviure fos un altre any una realitat.

En segon lloc vull felicitar els participants. Han rebut un diploma. Segur que algun altre any poden obtenir un accèssit o un premi, però l'important és participar, que els nois i les noies de les vostres escoles vegin que estan fent una cosa important i, sobretot, en conjunt, amb la comunitat formada pels alumnes i els professors.

I ara vull adreçar unes paraules per felicitar les tres escoles premiades. Començo per l'escola Puigcerver de Reus. Voldria felicitar el fundador, el qui va fundar aquesta escola l'any 68, un any històric per a tots els que tenim una certa edat, i que s'hi va estar més de quaranta anys. Per tant, segur que ha deixat una empremta important. Però, a més, el que m'ha agradat és que expliqués aquesta voluntat que des del primer dia els alumnes de l'escola participessin a les activitats. Això ja es fa ara, però fa quaranta anys i escaig no ni habitual ni tan clar. I, per tant, moltes felicitats per aquest projecte que ha guanyat un accèssit i que segur que explica els quaranta anys d'educació, uns quants en època no democràtica, sinó predemocràtica, però després la major part en aquesta etapa que estem vivint i, com vostè ha dit, en un moment històric important per a Catalunya.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Voldria felicitar també l'institut Badalona VII pel seu treball el 'Consell de delegats i delegades', i la noia que ha parlat, que ara no la veig, l'Anna Torres... Ah! molt bé. Ho has fet molt bé. Quin curs fas? Tercer d'ESO. Doncs ho has fet molt bé. Sembla talment que hagi parlat moltes vegades en públic; per tant, felicitats per a tu, pel que has fet, pels teus professors, que de segur que t'han ajudat, i per aquest projecte que demostra aquestes ganes de participar i que no decideixin per vosaltres, això és molt important. Cada un té la seva personalitat i cada un, noi o noia, sap bé o malament el que vol fer a la vida, quan té cinc anys, quan en té quinze, quan en té vint-i-cinc. I l'important és seguir aquest camí però escoltar, escoltar molt els mestres, els pares, perquè ells tenen una experiència i uns coneixements que vosaltres encara no teniu, però a mesura que els aneu adquirint, la vostra personalitat es fa més forta i, per tant, és important això de parlar, escoltar, discutir. Ningú té la raó sempre. Moltes vegades ens equivoquem, però si no parlem ni participem mai no sabrem si ens hem equivocat. I jo crec que és molt important això que heu fet i, per tant, felicitats a tots en la teva persona, Anna. Moltes felicitats.

I finalment, el primer premi: l'escola La Sagrera, de Santa Eulàlia de Ronçana. Déu n'hi do, perquè tant aquest primer premi com els dos accèssits no havien presentat mai cap projecte al premi Conviure, o sigui que sou afortunats per participar per primera vegada i anar-vos-en ja amb un premi sota el braç. Felicitats perquè realment això sí que és treballar de valent.

I la presidenta Ariadna, que em fa la competència, on la tinc? És aquí. Molt bé, ho has fet molt bé, però ara tot el que has dit ho has de complir. Jo m'ho he apuntat: "Complir fil per randa tots els punts del meu programa electoral." Doncs no et dic la feina que et donarà. A més, veniu d'un partit relaxat, no es pot estar relaxat, eh?, i menys en política, que cada dia tenim un ensurt o altre.

Després has dit: "Miraré..." –això ho has fet bé– "Miraré de tenir una actitud dialogant amb tots els partits de l'oposició", perquè això s'ha de fer, però a vegades no és tan fàcil. Per tant està bé que hagi dit: "Miraré". Ho intentaràs, almenys ho intentaràs.

I després has dit: "Vull ser una presidenta que escolta els ciutadans i que vol complir els seus compromisos." Això està molt bé. Ara, és una tasca difícil, eh? I per tant t'han d'ajudar els teus companys i companyes. Tu sola no ho faràs, t'ha d'ajudar tothom. Però està molt bé. Moltes felicitats.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

I a totes tres, a les tres escoles, vull dir-los que, a més de ser una sort i un privilegi que havent participat per primer cop hàgiu rebut el premi, teniu en comú aquesta voluntat de respectar l'altre, d'escoltar-lo, de tenir en compte el que et diuen a casa, el que et diuen els mestres, de sumar, anar sumant i no restant. I, sobretot, una cosa que aquesta setmana jo l'he sentida a una persona que potser vosaltres no sabeu qui és, però els que som més grans, sí. Va venir a Catalunya a rebre el premi Internacional Catalunya: l'arquebisbe anglicà de Ciutat del Cap Desmond Tutu, que va lluitar i continua lluitant per la pau, les llibertats i contra l'apartheid a Sud-àfrica.

L'any 2000, el Parlament, que va instituir la medalla d'honor, Joan Rigol, que en aquell moment era president del Parlament, també li va atorgar la medalla d'honor en la categoria d'or. És una persona que, al discurs, va dir moltes coses i també va parlar de Catalunya. Però va dir una cosa que a mi em va quedar gravada i que crec que és important que us la traslladi a tots vosaltres. Va parlar d'un concepte 'ubuntu' que en la seva llengua fa referència a una interconnexió entre tota la humanitat, que vol dir: "Jo no sóc res si no hi ha un 'nosaltres'". Què vol dir això? Doncs que puc ser molt llesta, molt estudiosa, molt treballadora, però si només m'ho quedo jo, no faré res. He de comptar amb els altres amb qui estem interconnectats. I va dir: "Els homes i les dones, els nens i les nenes, els nois i les noies, han d'estar interconnectats, perquè han de treballar junts per fer gran el que sigui", en aquest cas, el nostre país. Per tant, els nois i les noies, vosaltres, heu de continuar treballant com heu fet amb aquest premi Conviure perquè Catalunya vagi endavant i sigui el millor país del món. Però, sobretot, pensant que es necessita la persona però no individualment, sinó col·lectivament; és allò de la persona amb la comunitat. Primer feu una comunitat amb la vostra família, després feu una comunitat amb l'escola i després fareu la vostra pròpia comunitat. Però per fer molt bé la vostra pròpia comunitat us servirà tot el que heu après a casa i a l'escola.

I res més.

Moltes gràcies, continueu treballant i que tingueu unes bones vacances.